

ZASADY PISOWNI TYTUŁÓW DZIEŁ MUZYCZNYCH

W wydawnictwach nutowych, płytowych, czasopismach i książkach stosuje się rozmaite zapisy tytułów nutowych. Podane poniżej propozycje są wyborem z wielu możliwości. W każdym tekście obowiązuje naczelna zasada: **konsekwencja w zastosowaniu przyjętej formy notacji tytułu dzieła muzycznego.**

1. Po imieniu/inicjale imienia i nazwisku kompozytora umieszczamy (trzy możliwości do wyboru):
 - spację, myślnik, spację, np. K. Serocki – *Sonatina*
 - dwukropek, spację, np. K. Serocki: *Sonatina*
 - przecinek, spację, np. K. Serocki, *Sonatina*
2. Tytuł kompozycji piszemy kursywą, tonację kursywą, skrót od opusu (op.) oraz skrót od numeru (nr) bez kursywy,
np. F. Chopin, *Preludium A-dur* op. 28 nr 6
3. Bez kursywy podaje się także skróty katalogowe,
np. J.S. Bach, *III Koncert brandenburski G-dur* BWV 1048
4. Niekiedy tytuł kompozycji poprzedzony jest liczbą rzymską (pisaną kursywą) informującą o kolejnym utworze danego twórcy w tym gatunku,
np. L. van Beethoven, *V Symfonia c-moll* op. 67
5. Środki wykonawcze w tytule kompozycji podaje się bez kursywy,
np. I.J. Paderewski, *Sonata a-moll* op. 13 na skrzypce i fortepian
Możliwy jest także taki zapis:
I.J. Paderewski, *Sonata skrzypcowa a-moll* op. 13
Uwaga! Zawsze należy się kierować tym, jak tytuł został zapisany na stronie tytułowej w wydaniu nutowym.
6. Jeśli w tytule znajduje się dodatkowa informacja o charakterze programowym, umieszczamy ją w cudzysłowie i kursywą **po numeracji**,
np. L. van Beethoven, *III Symfonia Es-dur* op. 55 „*Eroica*”
7. Jeśli tytuł funkcjonuje i w oryginalnej wersji językowej, i w tłumaczeniu na język polski, przy pierwszym pojawieniu się go np. w pracy pisemnej podajemy jego oryginalne brzmienie i dodajemy informację o tym, jak brzmi on w języku polskim:
np. M. Ravel, *Le Tombeau de Couperin* (pol. *Nagrobek Couperina*)

W przypisie dodajemy informację o tym, z której wersji językowej będziemy korzystać w dalszym toku pracy.

8. W utworach wykorzystujących materiał zaczerpnięty z dzieł innych kompozytorów zapis wygląda następująco:
np. F. Chopin, *Wariacje B-dur na temat „La ci darem la mano” z opery „Don Giovanni”*
W.A. Mozarta op. 2 na fortepian i orkiestrę
9. W utworach cyklicznych tempa lub nazwy kolejnych części kompozycji oznaczamy kursywą; można też owe tempa lub nazwy poprzedzać skrótem słowa „część” z numeracją arabską lub rzymską bez kursywy,

np. W.A. Mozart, *Koncert klarnetowy A-dur KV 622, Allegro, Adagio, Allegro*

lub: cz. I *Allegro*, cz. II *Adagio*, cz. III *Allegro*

(uwaga: po liczbach rzymskich nie stawia się kropki)

lub: I *Allegro*, II *Adagio*, III *Allegro*

lub: cz. 1. *Allegro*, cz. 2. *Adagio*, cz. 3. *Allegro*

(uwaga: po liczbach arabskich stawia się kropki)

lub: 1. *Allegro*, 2. *Adagio*, 3. *Allegro*

Jeśli wykonywana jest tylko część lub części utworu cyklicznego piszemy

np. J.S. Bach, *III Koncert brandenburski G-dur BWV 1048, cz. II Affettuoso*

lub:

np. J.S. Bach, *Affettuoso z III Koncertu brandenburskiego G-dur BWV 1048*

(uwaga, „z” jest tutaj zapisane bez kursywy)

10. Przykłady notacji cykli pieśni lub utworów instrumentalnych o tytułach programowych
Przykład cyklu pieśniowego:

- I.J. Paderewski, *Sześć pieśni* op. 18 na głos z fortepianem do słów A. Mickiewicza, 1. *Polaty się łzy*, 2. *Idę ja Niemnem*, 3. *Moja pieszczotka*, 4. *Nad wodą wielką i czystą*, 5. *Tylem wytrwał*, 6. *Gdybym się zmienił*

Jeśli wykonywana jest np. tylko jedna pieśń z tego cyklu, piszemy np.

- I.J. Paderewski, *Polaty się łzy* op. 18 nr 1 na głos z fortepianem do słów A. Mickiewicza

Przykłady utworów instrumentalnych:

- J.S. Bach, *II Sonata a-moll BWV 1003* na skrzypce solo, 1. *Grave*, 2. *Fuga*, 3. *Andante*, 4. *Allegro*

Jeśli wykonywana jest jedna część lub kilka części tego utworu, piszemy np.

- J.S. Bach, *Allemande i Corrente z I Partity h-moll BWV 1002* na skrzypce solo
- I. Albeniz, *Suita hiszpańska* op. 47 na fortepian jako całość złożona jest z ośmiu części, które wymieniamy zgodnie z podanym przez kompozytora porządkiem: 1. *Granada*, 2. *Cataluña*, 3. *Sevilla*, 4. *Cadiz*, 5. *Asturias*, 6. *Aragon*, 7. *Castila*, 8. *Cuba*

Jeśli wykonywana jest jedna część lub kilka części tego utworu, piszemy np.

- Albeniz, *Sevilla* op. 47 nr 3 ze *Suity hiszpańskiej* na fortepian

lub:

- I. Albeniz, *Sevilla* op. 47 nr 3, *Asturias* op. 47 nr 5 ze *Suity hiszpańskiej* na fortepian

11. Przykłady notacji fragmentów muzycznych zaczerpniętych z dzieł operowych, oratoryjnych, kantatowych:

- S. Moniuszko, aria *Szumią jodły na gór szczycie* z opery *Halka*
- J.S. Bach, *Ich habe genug* z *Kantaty* BWV 82
- W.A. Mozart, *Lacrimosa* z *Requiem d-moll* KV 626

12. Przykłady notacji utworów będących częścią zbiorów kompozycji,

- J.S. Bach, *Preludium i Fuga c-moll* BWV 847 z *Das Wohltemperierte Klavier*, zeszyt 1. (z. 1.) albo tom I (t. I) – zapis uzależniony jest od informacji wydawniczych

13. W przypadku transkrypcji stosuje się następujące sposoby zapisu:

- J.S. Bach / F. Busoni, *Chaconne* na fortepian z *II Partity d-moll* BWV 1004 na skrzypce solo

lub:

- F. Busoni, *Chaconne* na fortepian z *II Partity d-moll* BWV 1004 na skrzypce solo J.S. Bacha